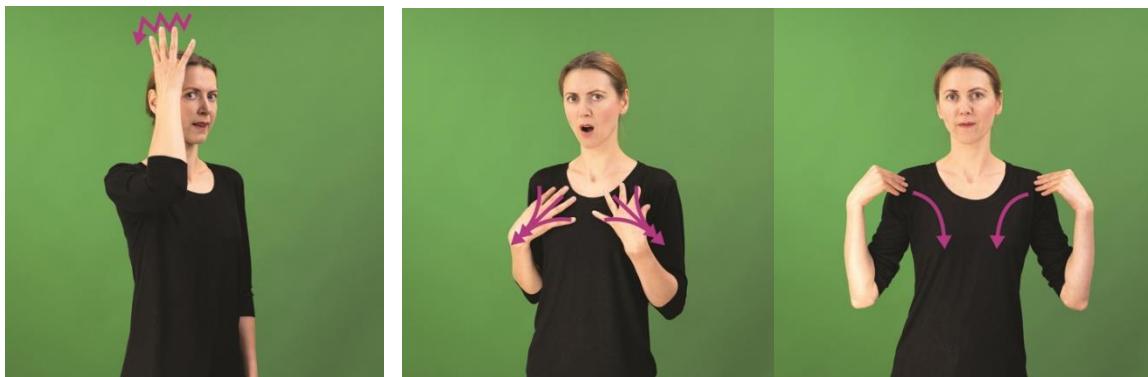

Latviešu tautas pasaka

Eža kažociņš zīmju valodā

UDK 398.21(474.3)
Ež010

Grāmata izdota projekta “Latviešu tautas pasakas “Eža kažociņš” tulkošana (adaptēšana) un izdošana zīmju valodā” ietvaros, kas īsteno ar Valsts Kultūrkapitāla fonda atbalstu.

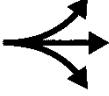
Šīs grāmatas teksti ir vieglās valodas trešajā līmenī.
Grāmatā ir zīmējumi un fotogrāfijas ar vārdiem zīmju valodā.
Grūtie vārdi ir iekrāsoti tumšāki un skaidroti grāmatas beigās.
Tie palīdz apgūt vairāk vārdu.
Grāmata tapusi sadarbībā ar Latvijas Nedzirdīgo savienību.

Tekstus zīmju valodā pielāgojusi Ilona Liniņa.
Nedzirdīgo zīmju modele Jolanta Znotiņa.
Fotogrāfs Vitālijs Vinogradovs.
Redaktore Vineta Bite.
Projekta vadītāja Gunta Bite.

© Gunta Bite, zīmējumi, dizains
© Vitālijs Vinogradovs, fotogrāfijas, kustību grafiskais attēlojums
© Latvijas Neredzīgo bibliotēka, izdevums, makets, 2023

Grāmata iespiesta SIA “Dobums”

Bultu skaidrojums roku kustībām

	taisnvirziena kustība
	atkārtota kustība
	pusloka kustība
	aplveida kustība
	kustība turp un atpakaļ
	plauksta vai pirksti izplešas
	plauksta vai pirksti sakļaujas
	līkloču kustība
	zigzaga kustība
	pirkstu pamīšus kustība
	spirālveida kustība
	nekustīgums
	kopā
	pirkstu berzēšana

Kādam tēvam un mātei nebija bērnu.

Viņi bija jau veci.

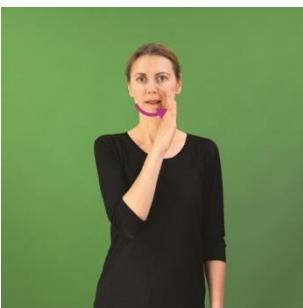
Abi lūdza Dievam:

“Dod mums bērniņu!

Kaut tik maziņu kā ezītis!”

Tēvam,

mātei

nebija

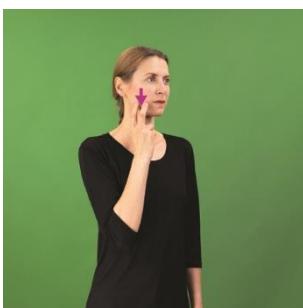
bērnu.

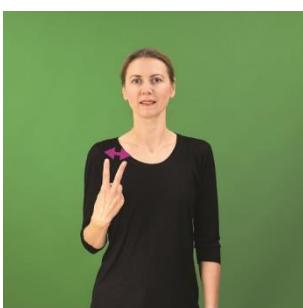
Abi

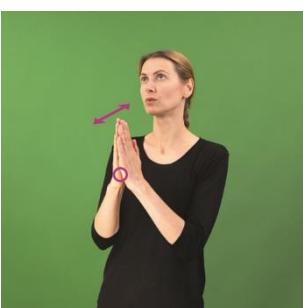
bija

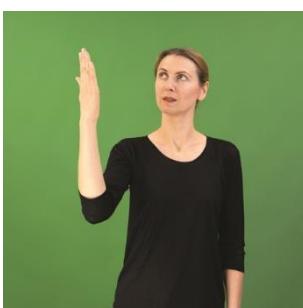
veci.

Abi

lūdza

Dievam:

“Dod mums

bērnu!

Maziņu

kā

ezītis!”

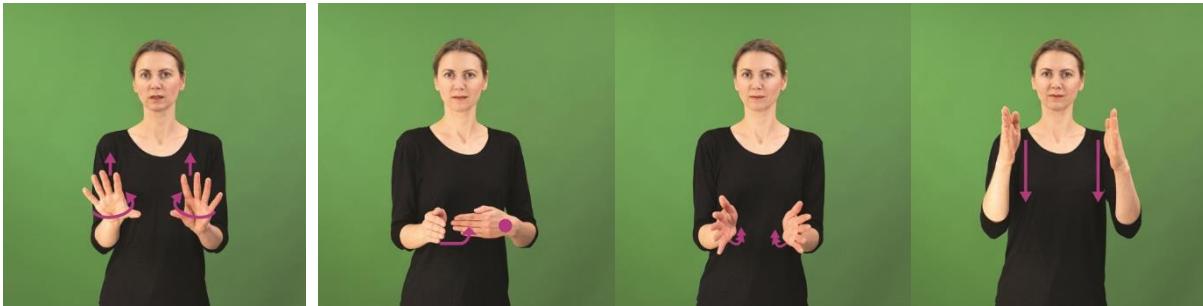
Pēkšņi no **aizkrāsnes** izlīda mazs ezītis.

Ezītis teica:

“Es esmu jūsu dēls!”

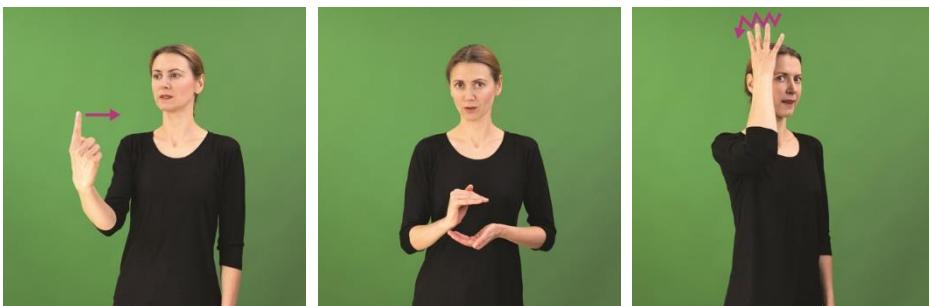
Tēvs un māte priecājās.

Pēkšņi

no aizkrāsnes

izlīda

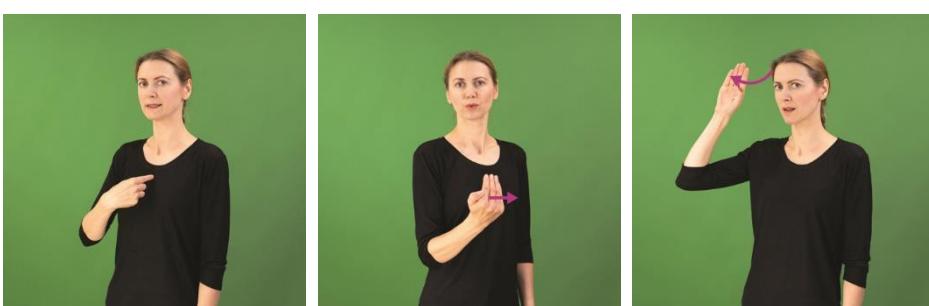
mazs

ezītis.

Ezītis

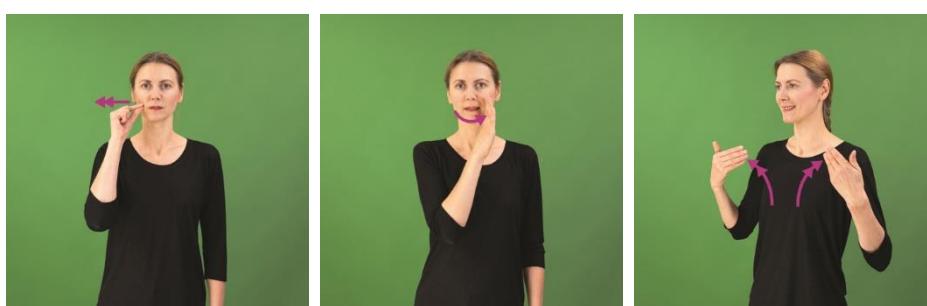
teica:

"Es

jūsu

dēls!"

Tēvs,

māte

priecājās.

Kādu dienu māte teica ezītim:

“Kādam vajag cūkas ganīt.

Bet tu esi maziņš!

Cūkas var tevi sabradāt.”

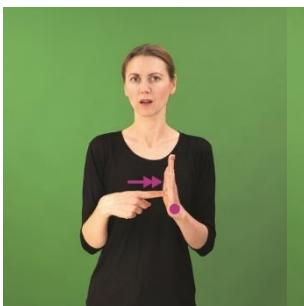
Māte

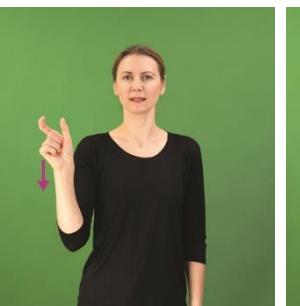
teica

ezītim:

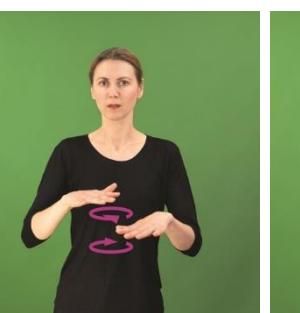
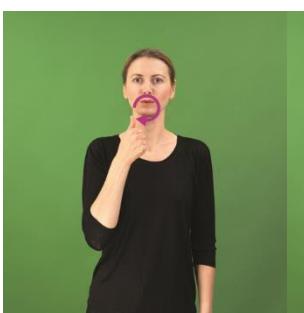
"Kādam

vajag

cūkas

ganīt.

Bet

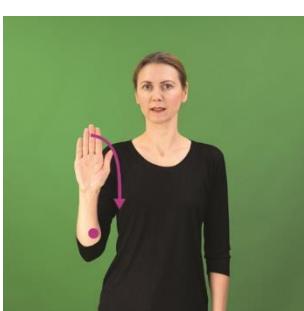
tu

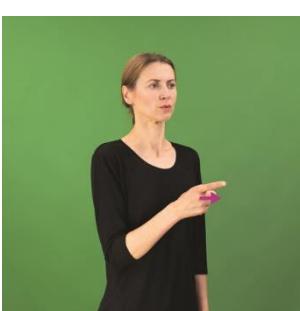
maziņš!

Cūkas

var

tevi

sabradāt."

Ezītis atbildēja:

“Es varu ganīt cūkas!”

Māte jautāja:

“Vai tu nebaidies no cūkām?”

Ezītis atbildēja:

“Es nebaidos no cūkām!”

Ezītis

atbildēja:

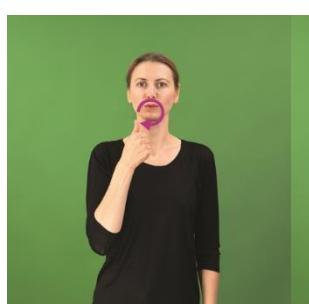
“Es

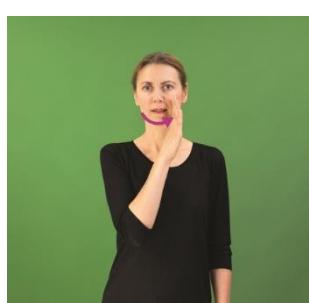
varu

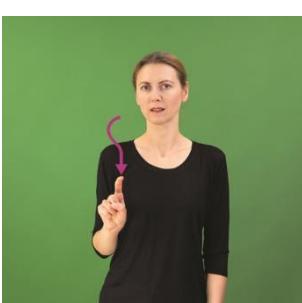
cūkas

ganīt!”

Māte

jautāja:

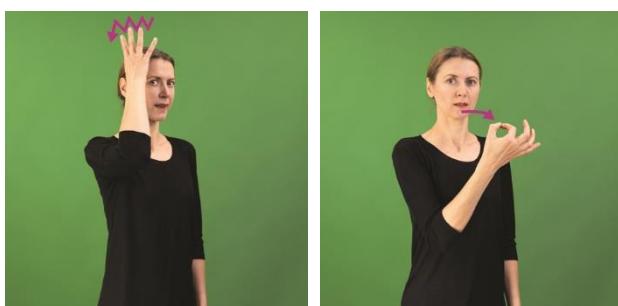
"Vai

tu

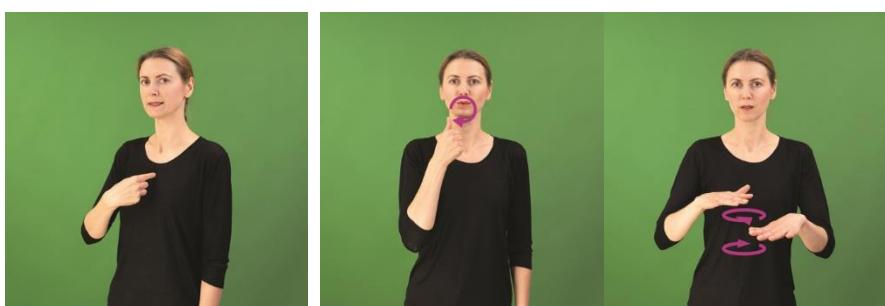
nebaidies

no cūkām?"

Ezītis

atbildēja:

"Es

no cūkām

nebaidos!"

Ezītis ganīja cūkas mežā 3 gadus.
 Tikmēr cūku bars bija izaudzis liels.
 Cūkas vairs nevarēja saskaitīt.
 Ezītis labi pieskatīja cūkas.
 Neviena cūka nebija pazudusi.

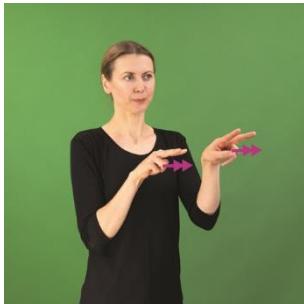

Ezītis

labi

pieskatīja

cūkas.

Cūka

nebijā

pazudusi.

Ezītis ganīja cūkas kāda karaļa zemē.

Dažreiz karalis jāja uz mežu medīt.

Reiz mežā karalis apmaldījās.

Ezītis

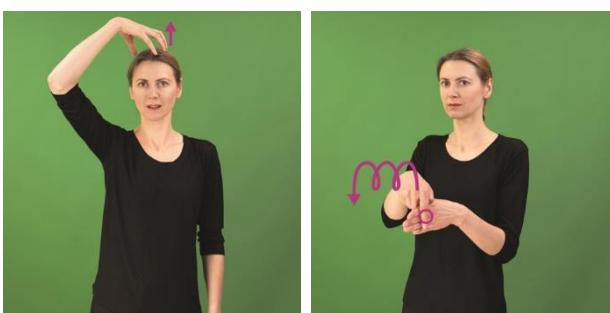
ganīja

cūkas

karala

zemē.

Karalis

jāja

mežā

medīt.

Karalis

mežā

apmaldījās.

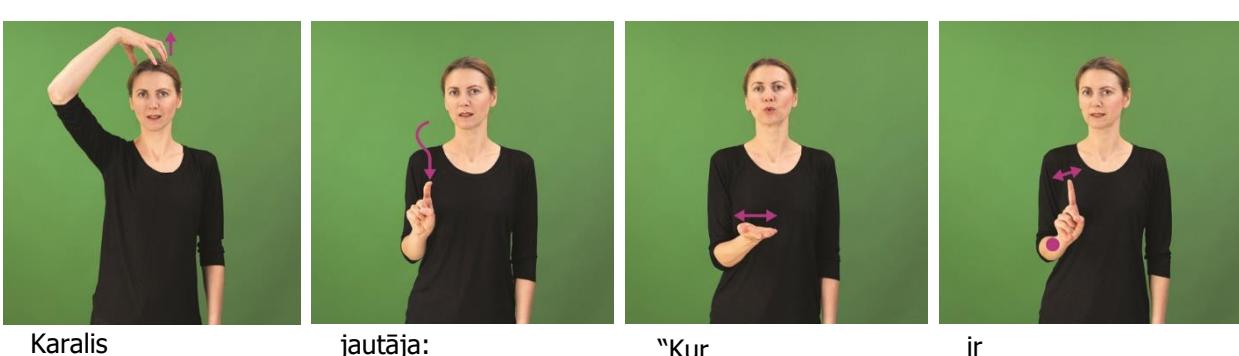
Mežā karalis redzēja cūku baru.

Garajā zālē karalis neredzēja ezīti.

Karalis jautāja:

“Kur ir cūku gans?”

Garajā zālē ezītis atbildēja:

“Es esmu te!”

Karalis jautāja: “Kur tu esi?”

No garās zāles iznāca ezītis.

Abi satikās un brīnījās.

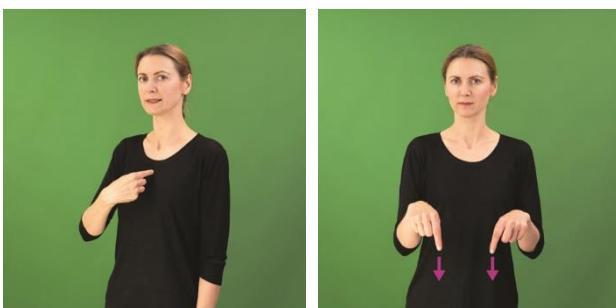

Garajā zālē

ezītis

atbildēja:

"Es

te!"

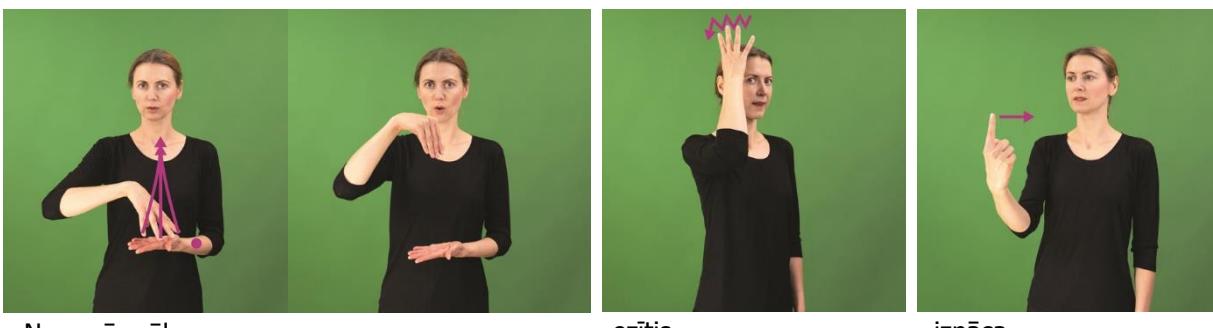

Karalis

jautāja:

"Kur

esi?"

No garās zāles

ezītis

iznāca.

Abi

satikās,

brīnījās.

Karalis jautāja:

“Kā tu mazs vari ganīt cūkas?”

Ezītis arī jautāja:

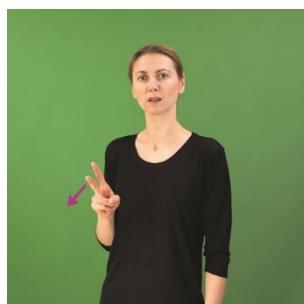
“Kā tu liels vari apmaldīties mežā?”

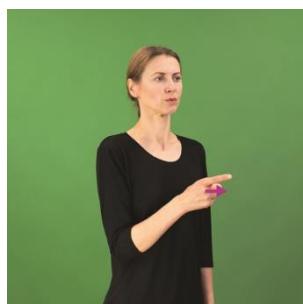
Karalis

jautāja:

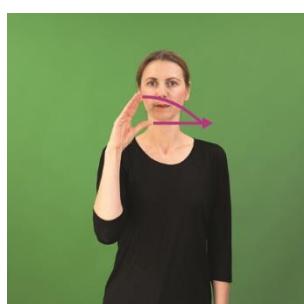
“Kā

tu

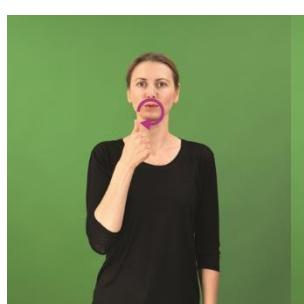
mazs

vari

ganīt

cūkas?”

Ezītis

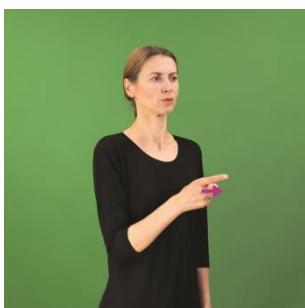
arī

jautāja:

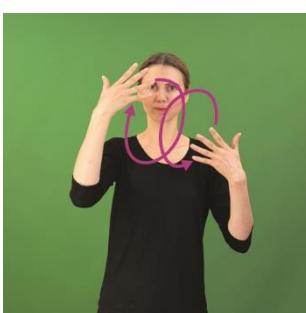
"Kā

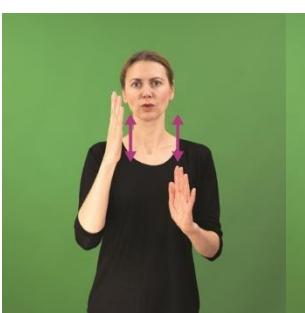
tu

liels

apmaldies

mežā?"

Karalis teica:

“Izved mani no meža!”

Ezītis atbildēja:

“Dod man savu jaunāko meitu par sievu!

Tad tevi izvedīšu!”

Karalis

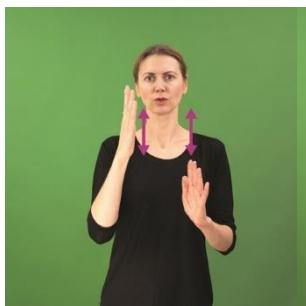
teica:

“Izved

mani

no meža!”

Ezītis

atbildēja:

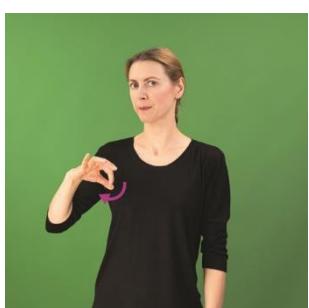
'Dod man

savu

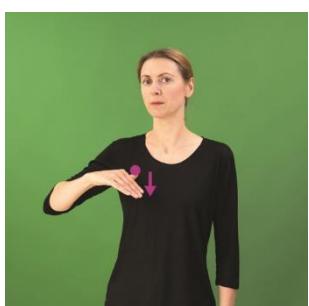
jaunāko

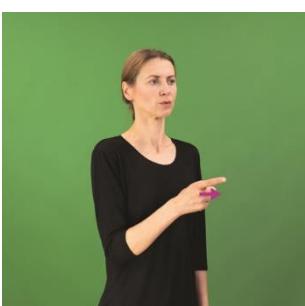
meitu

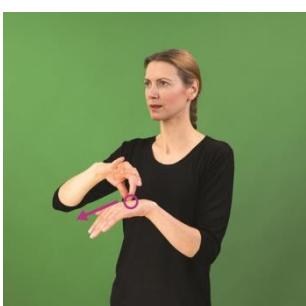
precēt!

Tad

tevi

izvedīšu!"

Karalis dusmīgi teica:

“Negribu meitu atdot tādam mazam ezītim!”

Ezītis atbildēja:

“Tad pats meklē ceļu!”

Karalis

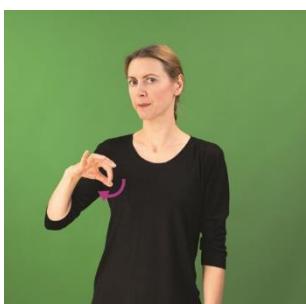
dusmīgi

teica:

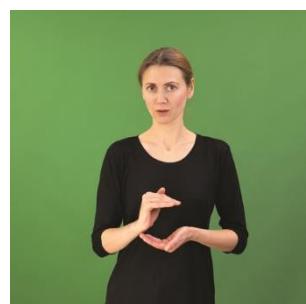
“Negribu

meitu

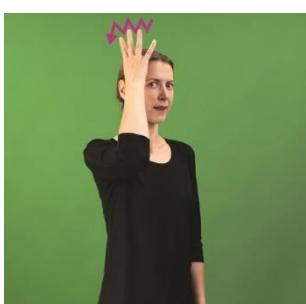
atdot

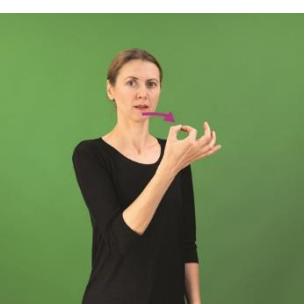
mazam

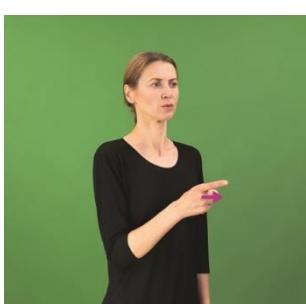
ezītim!”

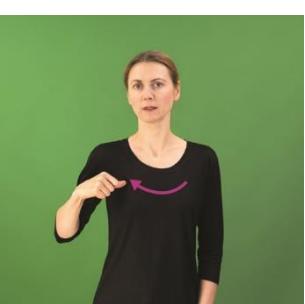
Ezītis

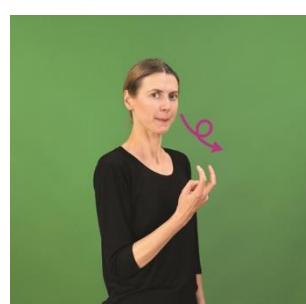
atbildēja:

“Tu

pats

meklē

ceļu!”

Karalis aizjāja prom.

Visu dienu viņš maldījās pa mežu.

Vakarā karalis atkal satika ezīti.

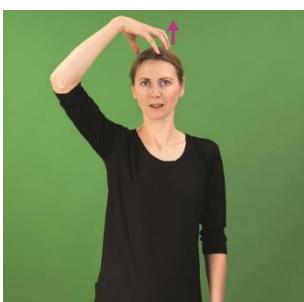
Karalis

aizjāja prom.

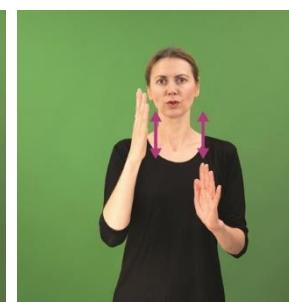
mežā.

Vakarā

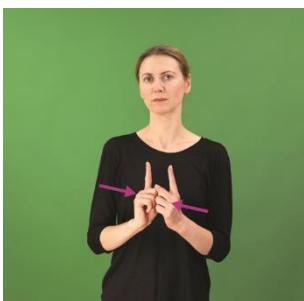
maldījās

karalis

atkal

satika

ezīti.

Karalis lūdza ezītim:

“Izved mani ārā no meža!”

Ezītis atbildēja:

“Labi! Es gribu precēt tavu jaunāko meitu.”

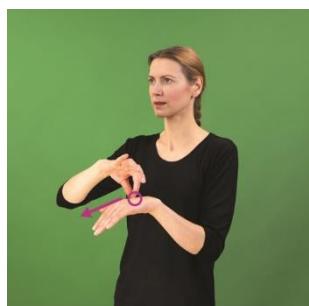
Karalis

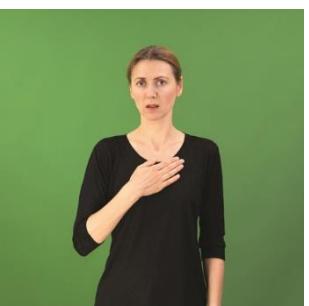
lūdza

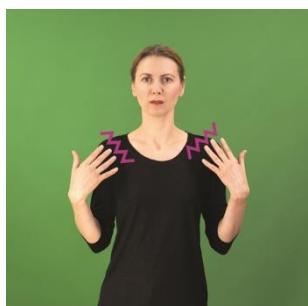
ezītim:

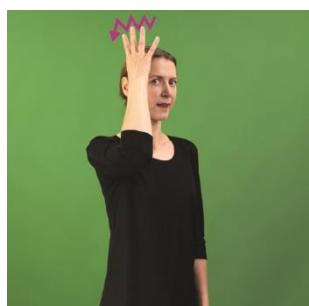
“Izved

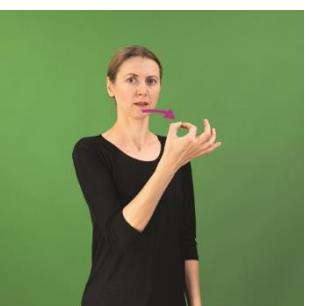
mani

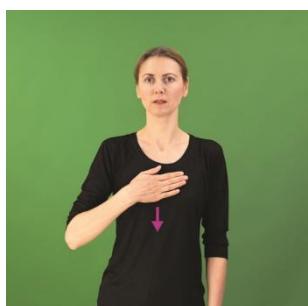
ārā!”

Ezītis

atbildēja:

“Labi!

Es

gribu

precēt

tavu

jaunāko

meitu!"

Karalis dusmīgi teica: "To nevaru!"

Ezītis teica: "Kā vēlies!"

Tad pats meklē ceļu!"

Karalis

dusmīgi

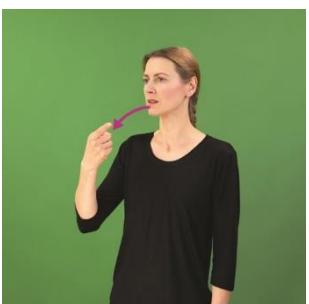
teica:

"Nevaru!"

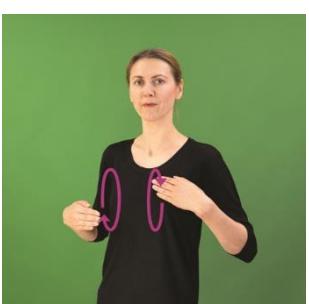
Ezītis

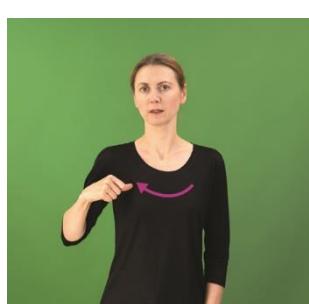
teica:

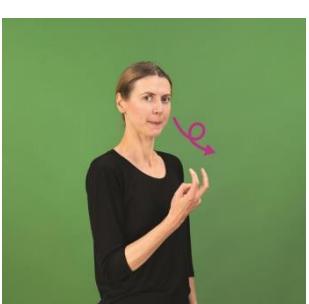
"Kā

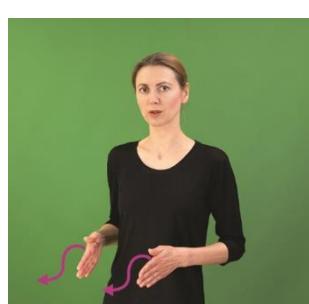
vēlies!

Pats

meklē

ceļu!"

Karalis aizjāja prom meklēt ceļu.

Viņš jāja pa mežu.

Pēc brīža karalis atkal satika ezīti.

Karalis

aizjāja prom

meklēt

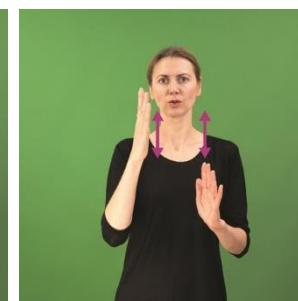
ceļu.

Karalis

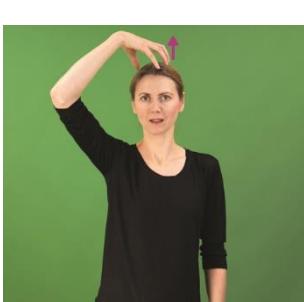
jāja

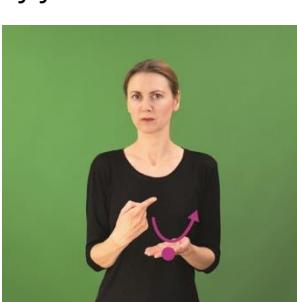
pa mežu.

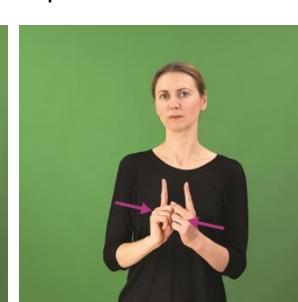
satika

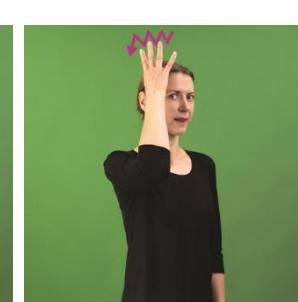
Karalis

atkal

satika

ezīti.

Karalis lūdzās:

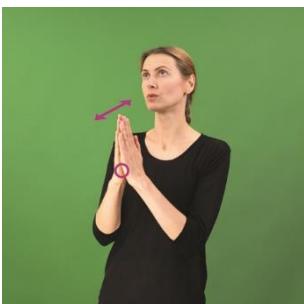
“Izved mani ārā no meža!”

Ezītis teica:

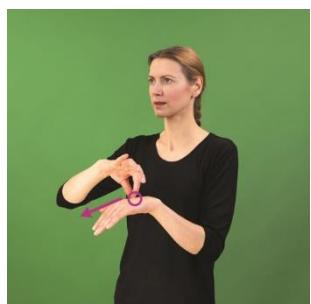
“Dod manu savu jaunāko meitu par sievu!”

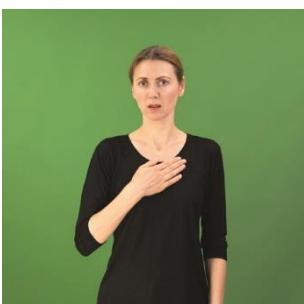
Karalis

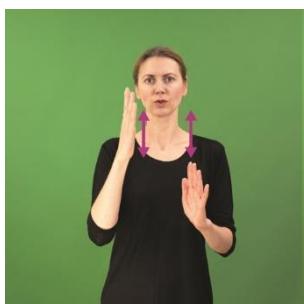
lūdzās:

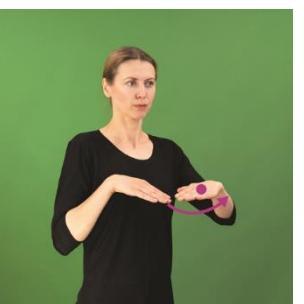
“Izved

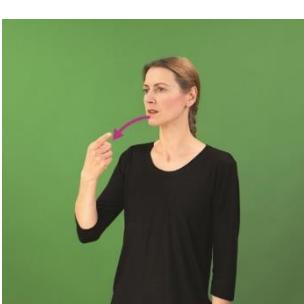
mani

no meža!”

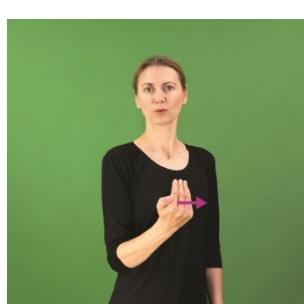
Ezītis

teica:

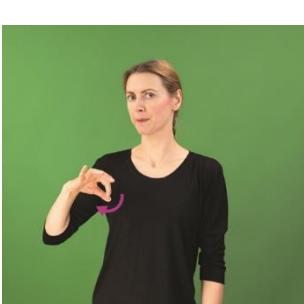
“Dod man

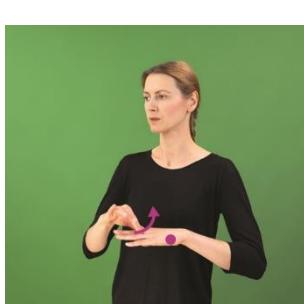
savu

jaunāko

meitu

precēt!”

Karalis atbildēja:

“Labi! Došu tev savu jaunāko meitu precēt.”

Ezītis jautāja: “Vai apsolī?”

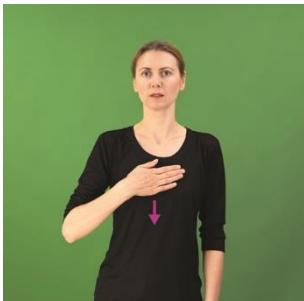
Karalis atbildēja: “Apsolu!”

Karalis

atbildēja:

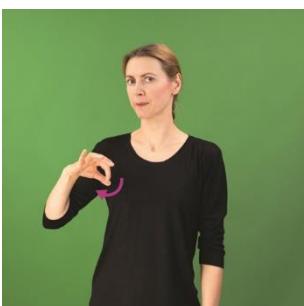
“Labi!

Došu tev

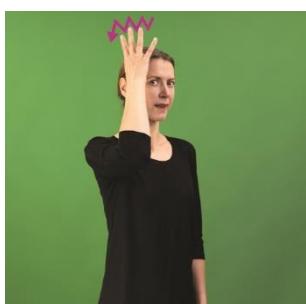
jaunāko

meitu

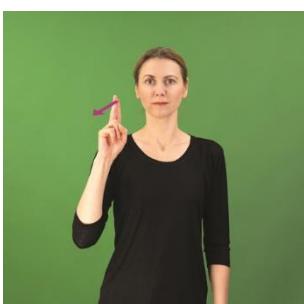
precēt!”

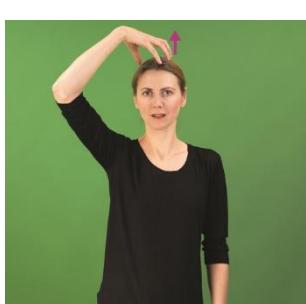
Ezītis

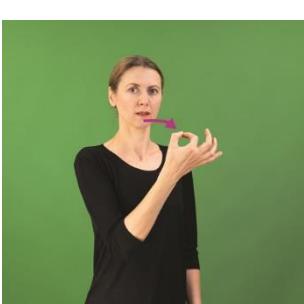
jautāja:

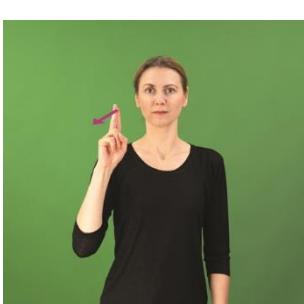
“Apsoli?”

Karalis

atbildēja:

“Apsolu!”

Ezītis parādīja karalim ceļu.
 Ezītis skrēja pa priekšu.
 Karalis uz zirga viņam sekoja.
 Karalis priecīgs izjāja no meža.

Ezītis

karalim

parādīja

ceļu.

Ezītis

skrēja

pa priekšu.

Karalis

uz zirga

sekoja.

Karalis

priecīgi

tika prom no meža.

Ezītis ar karali sarunāja kāzu dienu.

Tad ezītis skrēja atpakaļ ganīt cūkas.

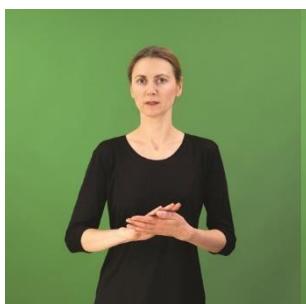
Ezītis,

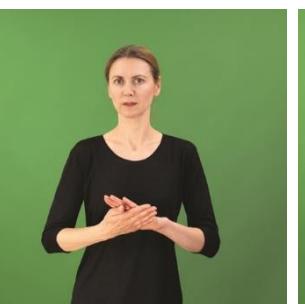
karalis,

abi

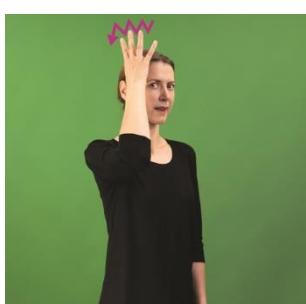
sarunāja

kāzu

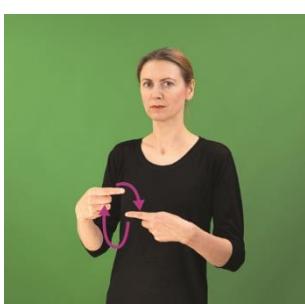
dienu.

Ezītis

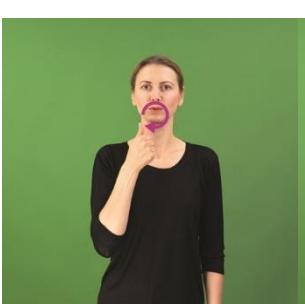
skrēja

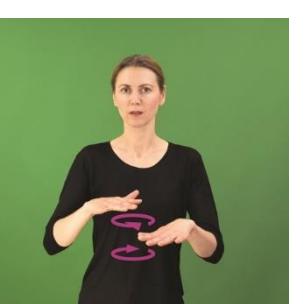
atpakaļ

ganīt

cūkas.

Līdz kāzām vēl bija 3 dienas.

Ezītis aizveda cūkas mājās.

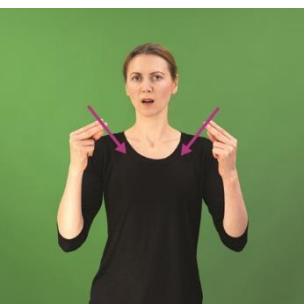
Tēvs bija laimīgs satikt ezīti.

Tēvs priecājās par lielo cūku baru.

Visa kūts un **aizgaldi** bija pilni ar cūkām.

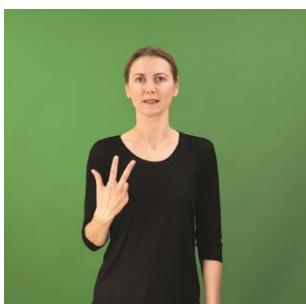
Līdz

kāzām

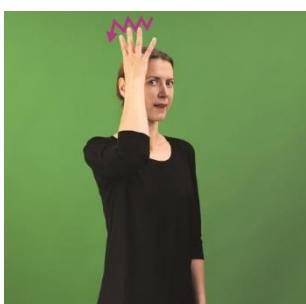
vēl

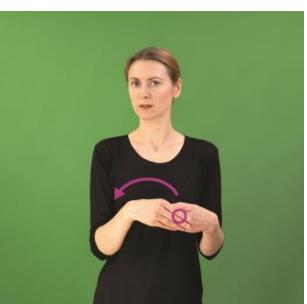
3

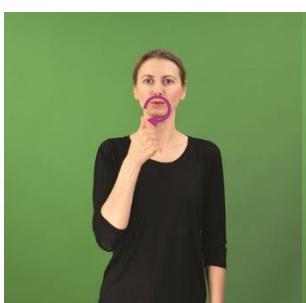
dienas.

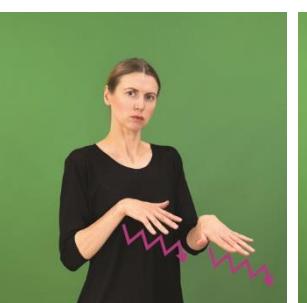
Ezītis

aizveda

cūkas

mājās.

Tēvs

laimīgi

satika

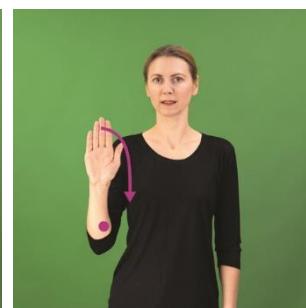
ezīti.

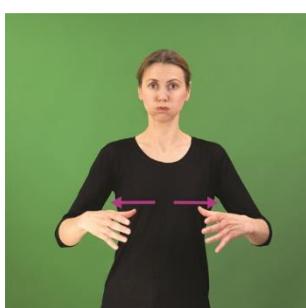
Tēvs

priecājās

par

lielo

cūku baru.

Visa

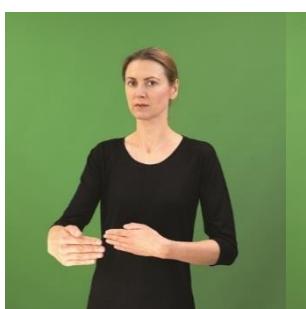
kūts,

aizgaldi

pilni

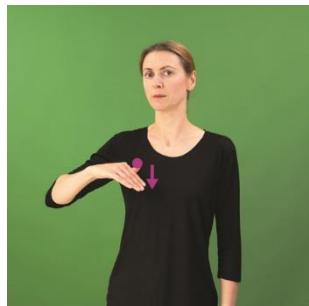

cūkām.

Pagāja 3 dienas.

Ezītis pamodās agri no rīta un apģērbās svētku drēbes.

Ezītis kažociņu uzvilka pa virsu svētku drēbēm.

Pēc

3

dienām

ezītis

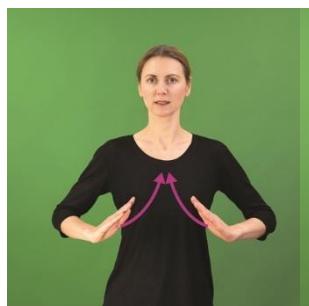
pamodās

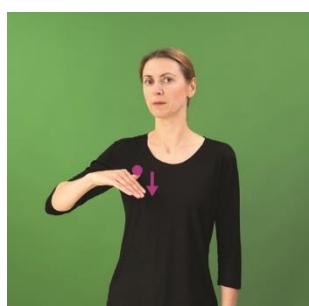
agri

no rīta,

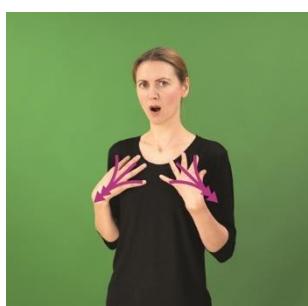
apģērbās svētku drēbēs.

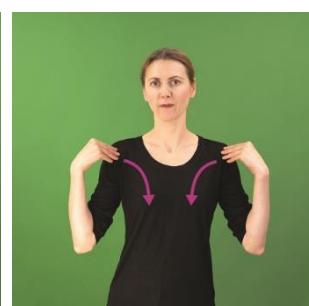
Pēc tam

ezītis

kažociņu

uzvilka.

Ezītim bija **kariete** no bērza **tāss**.

Karieti vilka 2 melni gaiļi.

Ezītim

kariete

bija

no bērza

tāss.

Eziša

karieti

vilka

2

melni

gaiļi.

Ezītis brauca uz pili pie karaļa jaunākās meitas.

Tomēr karalis negribēja pildīt solījumu ezītim.

Karalis lika karavīriem mest akmeņus.

Viņš pavēlēja salauzt ezīša karieti.

Karavīri ripināja lielus akmeņus uz karieti.

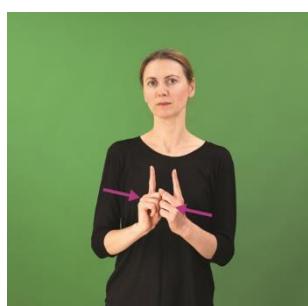
Ezītis

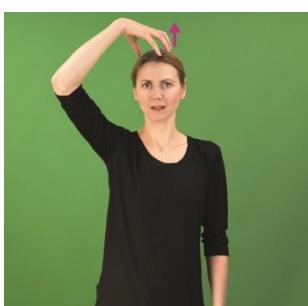
brauca

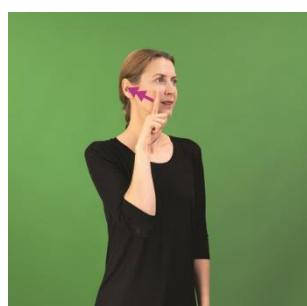
uz pili

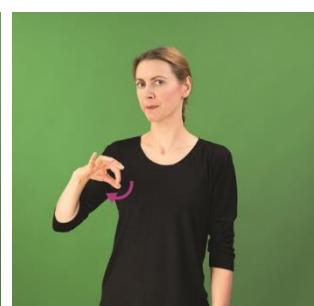
satikt

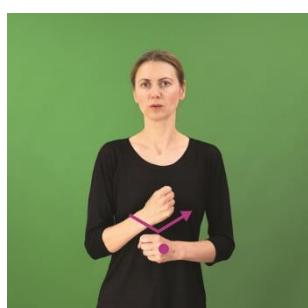
karaļa

jaunāko

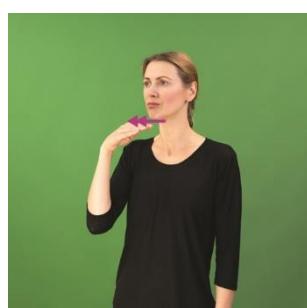
meitu.

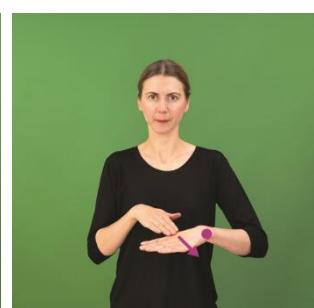
Tomēr

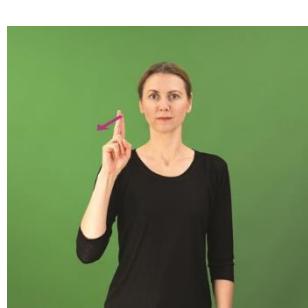
karalis

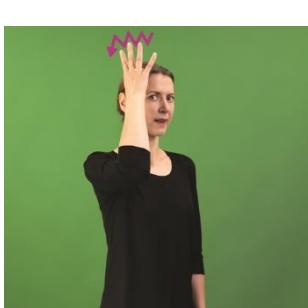
negribēja

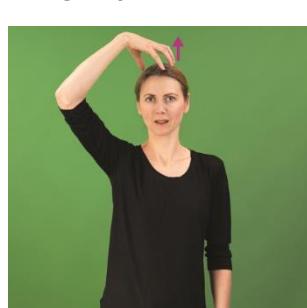
pildīt

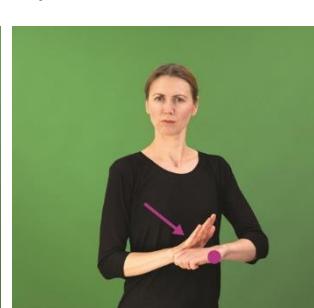
solījumu

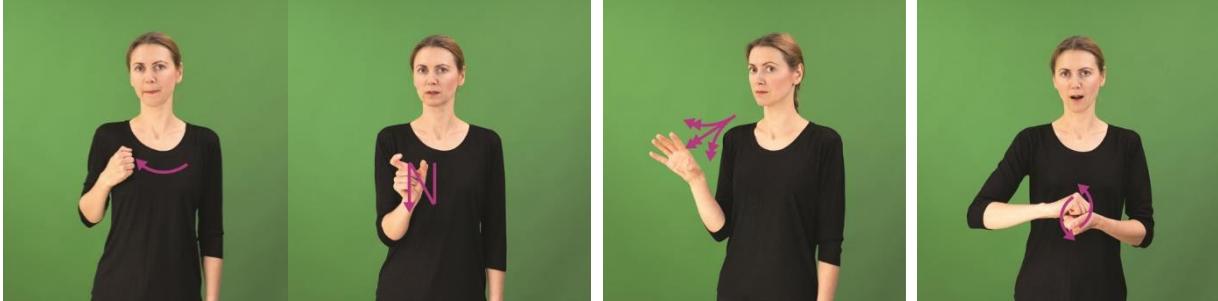
ezītim.

Karalis

lika

karavīriem

mest

akmenus.

Karalis

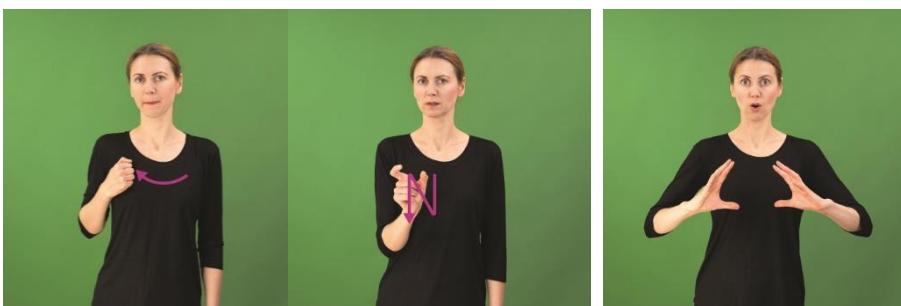
pavēlēja

salauzt

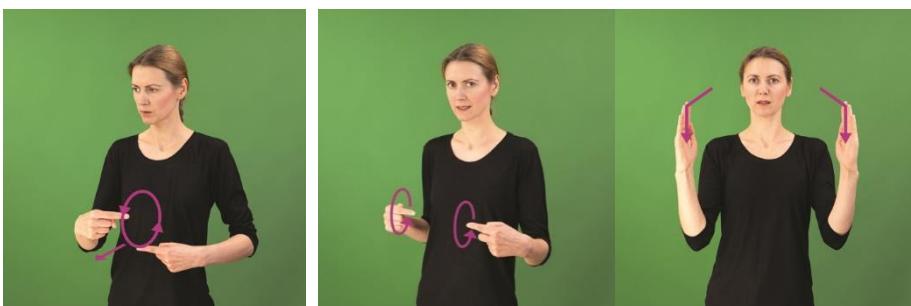
ezīša

karieti.

Karavīri

lielus akmenus

ripināja

uz karieti.

Gaiļi ar karieti palēcās augšup.
Akmeņi izripoja karietei pa apakšu.
Tā gaiļi izglāba ezīša karieti.

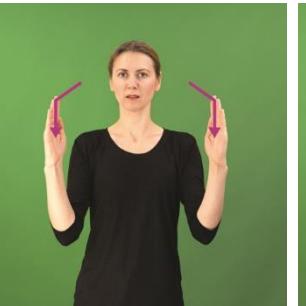

Gaiļi

ar karieti

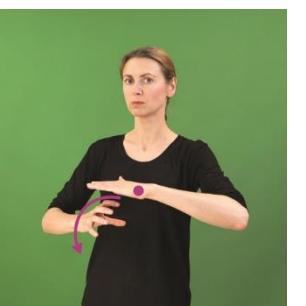
palēcās augšup.

Lielie akmeņi

izripoja

karietei

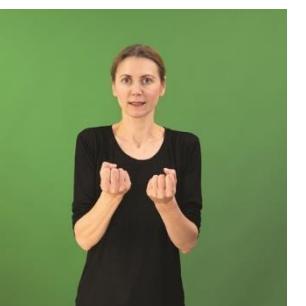
pa apakšu.

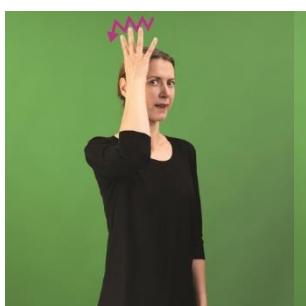
Gaiļi

izglāba

eziša

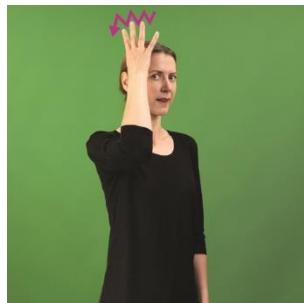

karieti.

Ezīša kariete atbrauca

līdz pašiem karaļa pils vārtiem.

Ezīša

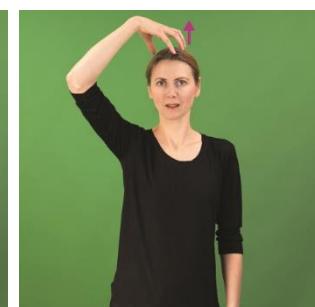
kariete

atbrauca

līdz

karala

pils

vārtiem.

Abi gaiļi nodziedāja:
“Kikerigū!
Mūsu karaļa **znots** atbraucis!”

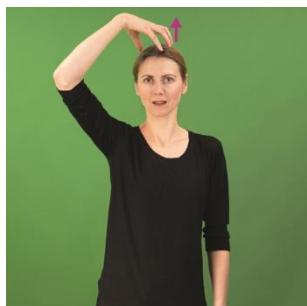
Abi

gaiļi

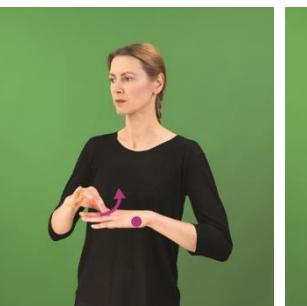
nodziedāja: "Kikerigū!"

Karaļa

znots

atbraucis!"

No pils iznāca karaļa jaunākā meita.

Meita iecēla ezīti zīda **priekšautā** un iegāja pilī.

No pils

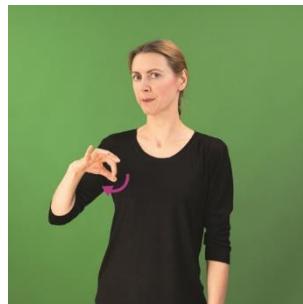
iznāca

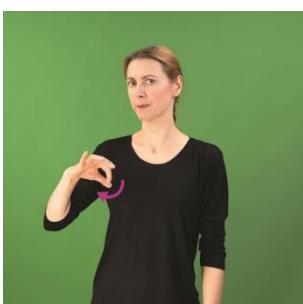
karaļa

jaunākā

meita.

Meita

iecēla

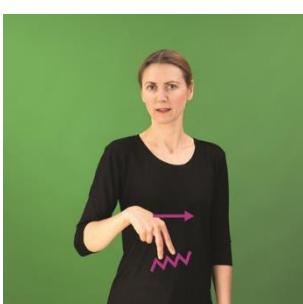
ezīti

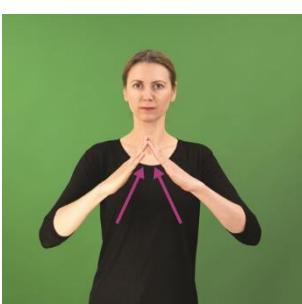
zīda

priekšautā,

iegāja

pilī.

Karalim bija vēl 2 vecākas meitas.

Abas vecākās meitas smējās un ļauni jokoja.

Jaunākā meita viņās neklausījās.

Karalim

bija

vēl

2

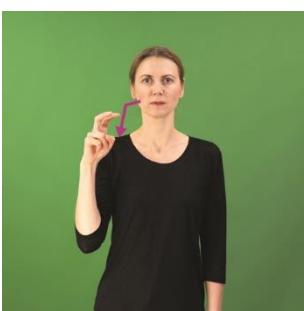
vecākās

meitas.

Abas

vecākās

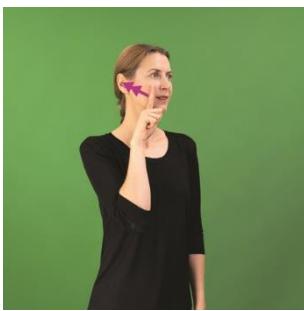
meitas

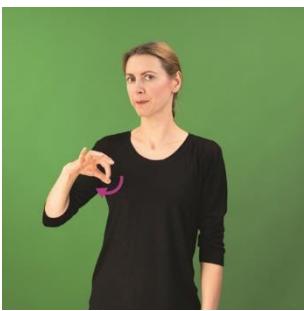
smējās,

apsmēja.

Jaunākā

meita

neklausījās.

No rīta jaunākā meita iecēla ezīti priekšautā.

Viņi gāja uz baznīcu precēties.

Jaunākā meita uzcēla ezīti uz **ķeblīša**.

Tad jaunākā meita uzvilka gredzenu ezītim pirkstā.

No rīta

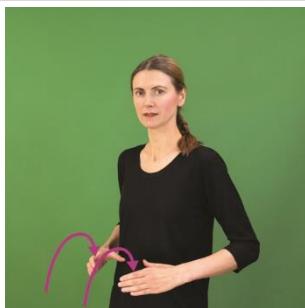
jaunākā

meita

ezīti

iecēla

priekšautā.

Abi

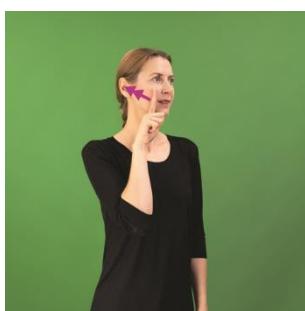
gāja

baznīcā

precēties.

Jaunākā

meita

uzcēla

ezīti

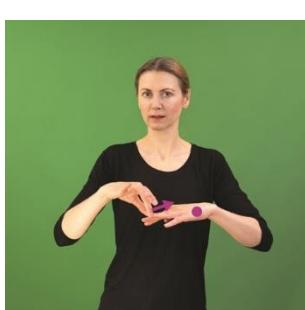
uz ķeblīša.

Jaunākā

meita

uzvilka

gredzenu

ezītim.

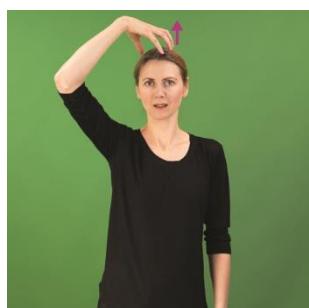
Tā karaļa jaunākā meita kļuva par ezīša sievu.

Viņa atkal iecēla ezīti priekšautā.

Sieva ar ezīti gāja atpakaļ uz pili.

Cilvēki smējās par viņiem.

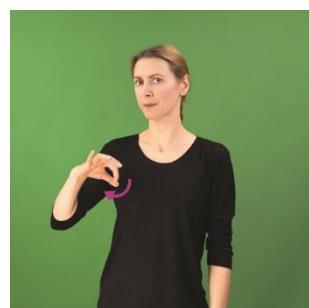
Taču sieva neklausījās cilvēkos.

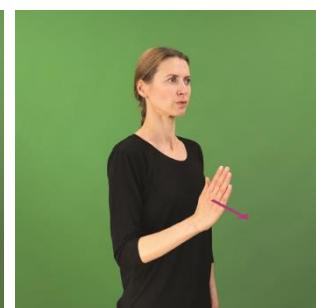
Karaļa

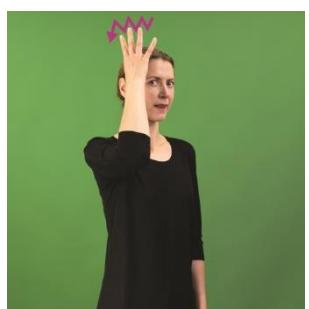
jaunākā

meita

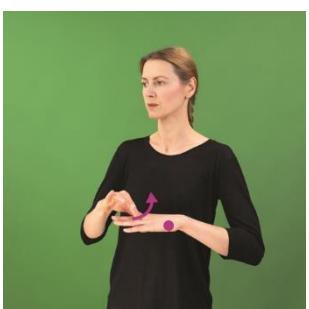
kļuva

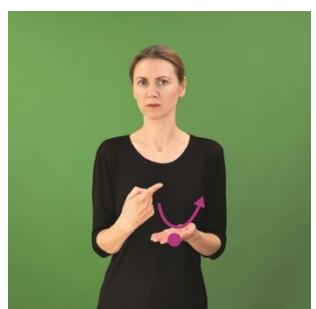
par ezīša

sievu.

Sieva

atkal

iecēla

ezīti

priekšautā.

Sieva,

ezītis,

abi

gāja

atpakaļ

uz pili.

Cilvēki

smējās

par

viņiem.

Taču

sieva

neklausījās

cilvēkos.

Vakarā ezītis gāja gulēt.

Ezītis novilka kažociņu un nolika **kājgalī**.

Vakarā

ezītis

gāja

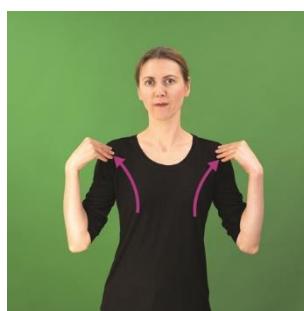
gulēt.

Ezītis

kažociņu

novilka,

nolika

kājgalī.

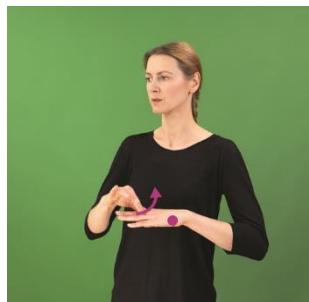
Sieva redzēja kažociņu.

Kāpēc jāgērbj tik adatainu kažociņu?

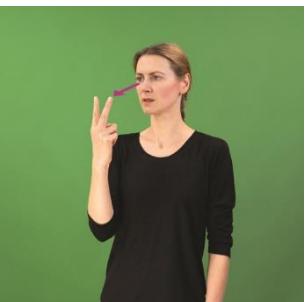
Sieva nolēma sadedzināt kažociņu.

Ezītis gulēja ciešā miegā.

Tikmēr sieva iemeta kažociņu ugunī.

Sieva

redzēja

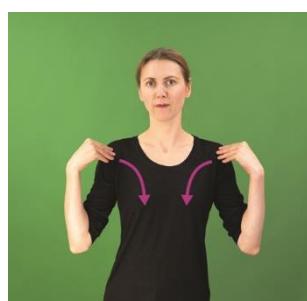
kažociņu.

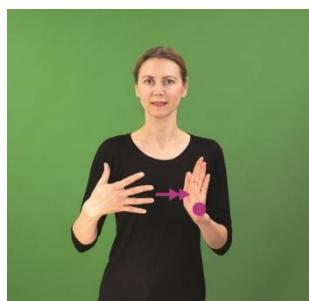
Kāpēc

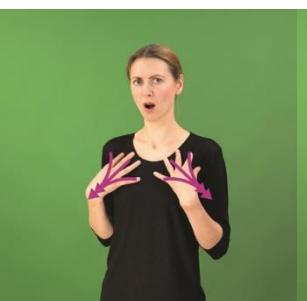
vajag

gērbt

adatainu

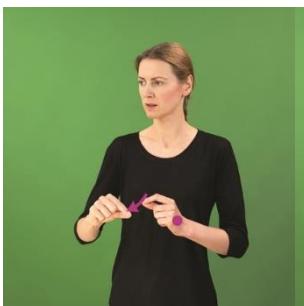
kažociņu?

Sieva

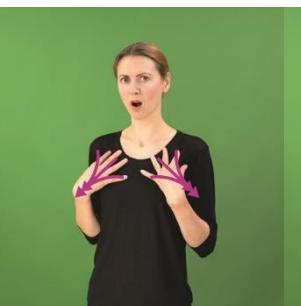
nolēma

sadedzināt

kažociņu.

Ezītis

gulēja

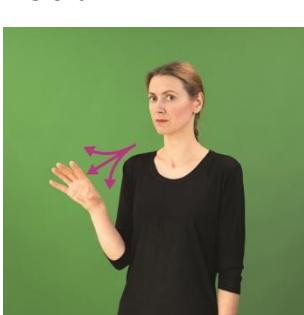
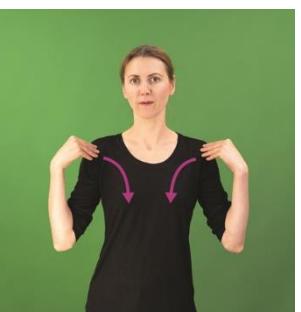
ciešā miegā.

Sieva

kažociņu

iemeta

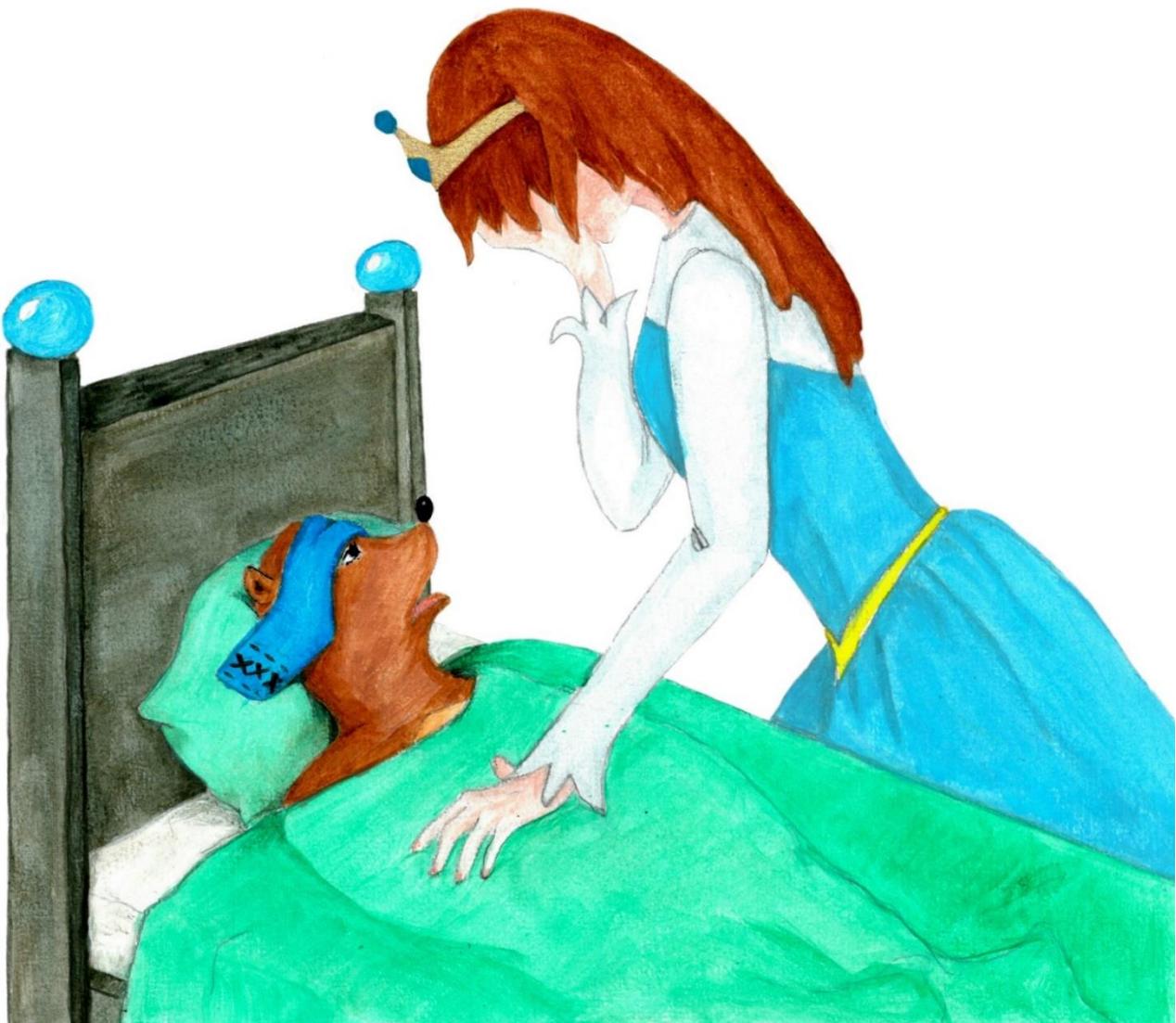
ugunī.

Kas notika pēc tam?

Ezītis saslima un mocījās sāpēs.

Viņš gandrīz nomira.

Sieva par to ļoti raudāja.

Pēc tam

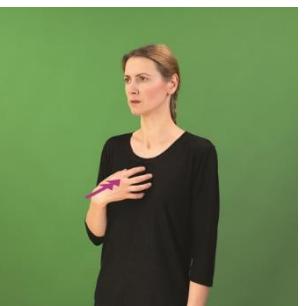
kas

notika?

Ezītis

saslima,

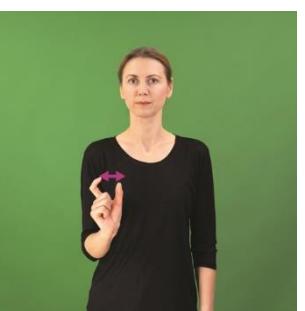
mocījās

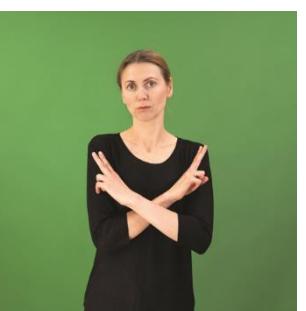
sāpēs.

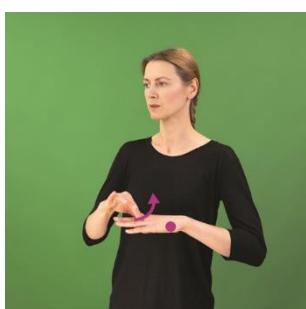
Ezītis

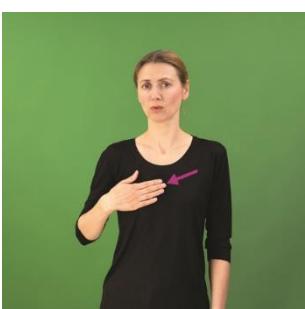
gandrīz

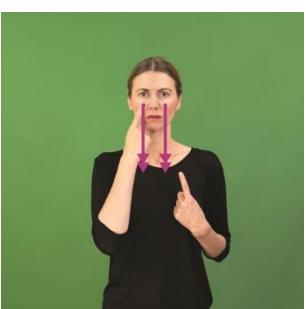
nomira.

Sieva

Joti

raudāja.

Taču ezītis nebēdājās par slimības sāpēm.

Ezītis mierināja sievu: "Man viss būs labi.

Tev nevajadzēja dedzināt kažociņu.

Pēc 2 nedēļām kažociņš pats pazustu!"

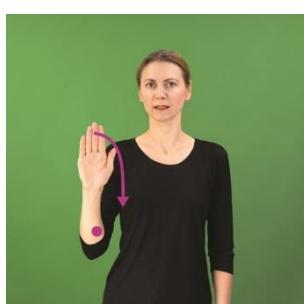
Taču

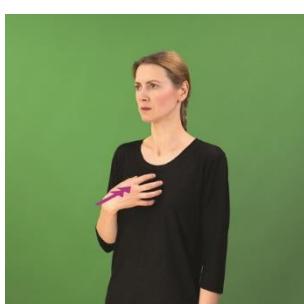
ezītis

nebēdājās

par

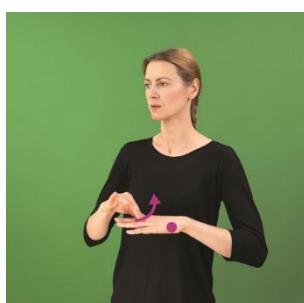
slimības sāpēm.

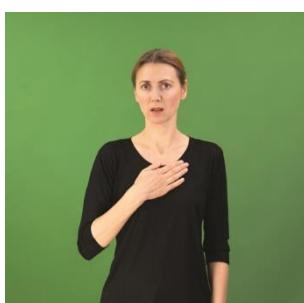
Ezītis

mierināja

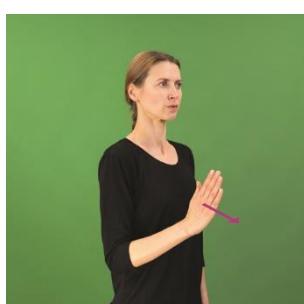
sievu:

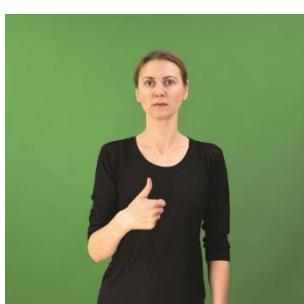
"Man

viss

būs

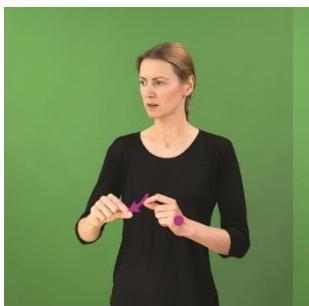
labi.

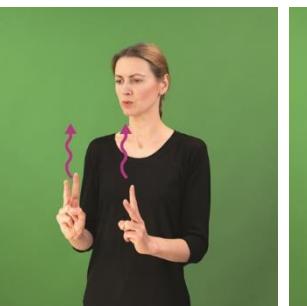
Tev

nevajadzēja

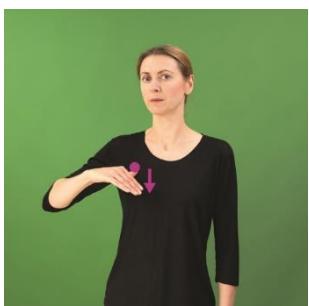
sadedzināt

2

kažociņu.

Pēc

nedēļām

kažociņš

pats

pazustu!"

Ezīti gaidīja pārvērtības.

Pēdējā slimības diena ezītim bija viissmagākā.

Ezīti

gaidīja

pārvērtības.

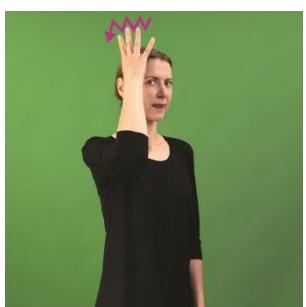

Pēdējā

slimības

diena

ezītim

bijā

vissmagākā.

Taču vakarā ezītis izveseļojās.

Viņš 3 reizes izšēnauca degunu.

Tajā brīdī ezītis pārvērtās par staltu princi.

Taču

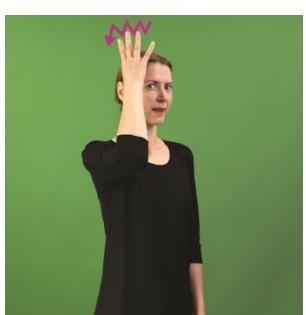
vakarā

ezītis

izveselojās.

Ezītis

3 reizes

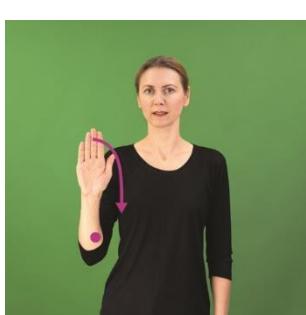
izšķauca degunu.

Ezītis

pārvērtās

par

staltu

princi.

Karalis bija priecīgs.

Viņš ļāva princim valdīt karaļa zemē.

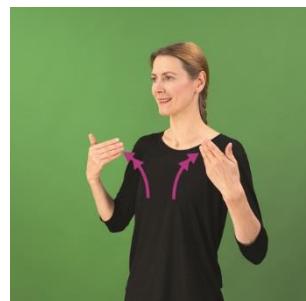
Tā princis kļuva par jauno karali.

Karalis

bija

priecīgs,

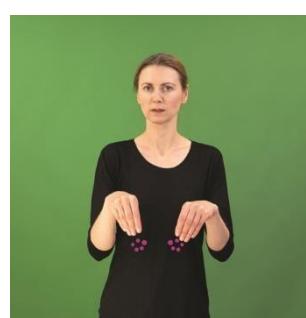
ļāva

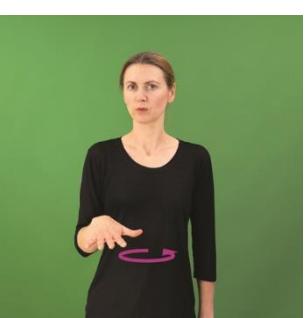
princim

valdīt

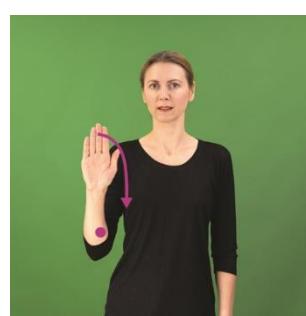
zemē.

Princis

kļuva

par

jauno

karali.

Princis atveda vecākus uz pili.

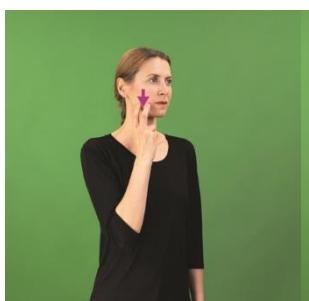
Tagad arī vecāki dzīvoja pilī.

Princis

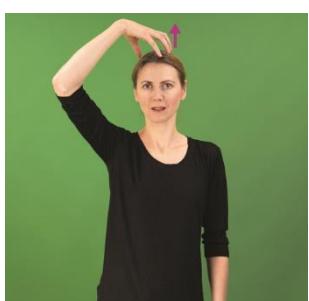
atveda

vecākus

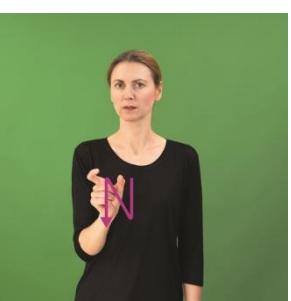
uz pili.

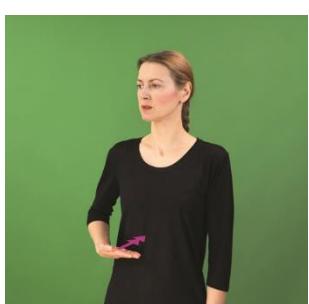
Prinča

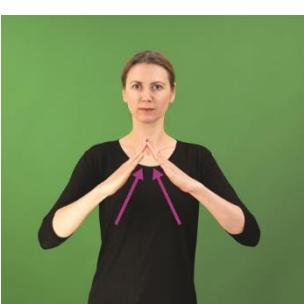
vecāki

arī

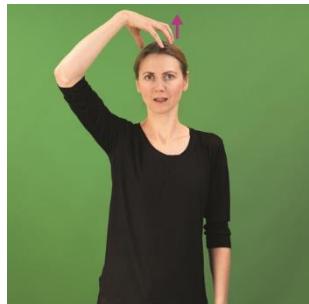

dzīvoja

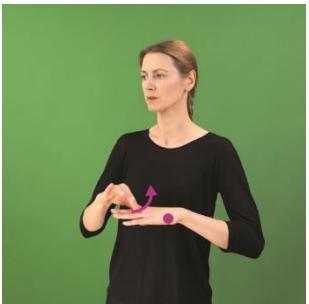

pilī.

Princis ar sievu dzīvoja laimīgi.

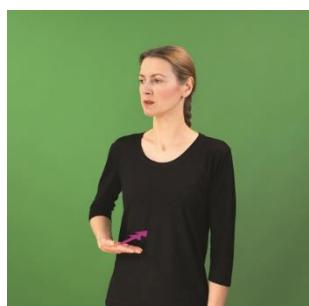
Princis,

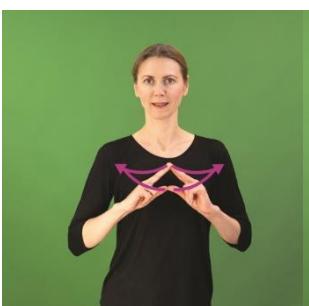
sieva,

abi

dzīvoja

laimīgi.

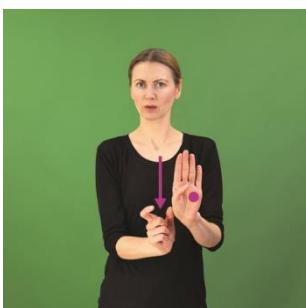

Vārdu skaidrojumi

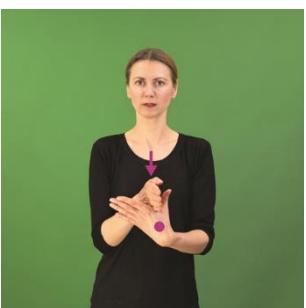
Aizkrāsne

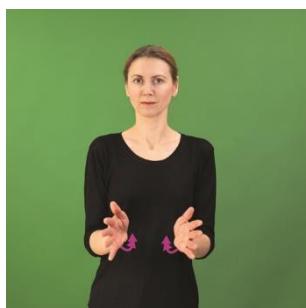
Sprauga starp krāsni un sienu.
Krāsni kurina ar malku siltumam.

Sprauga

starp

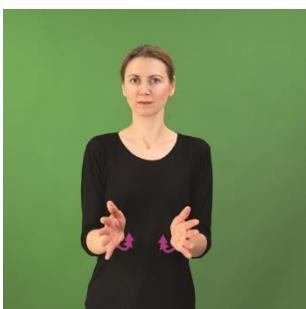

krāsni,

sienu.

Krāsnī

kurina

malku

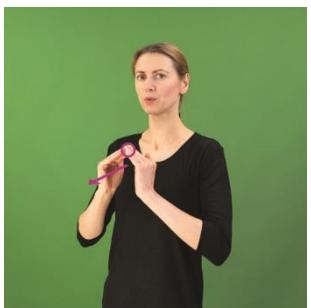

siltumam.

Aizgalds

Kūtī atdalīta vieta dzīvnieku turēšanai
bez piesiešanas.

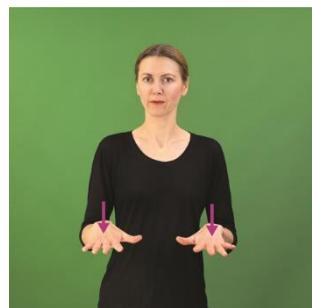
Kūtī

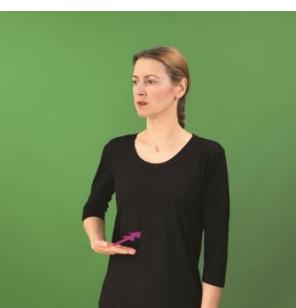
atdalīta

vieta

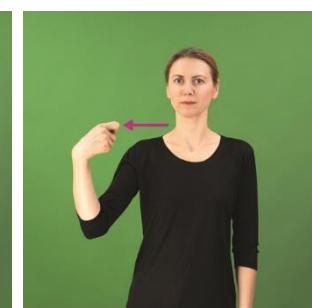
dzīvnieku

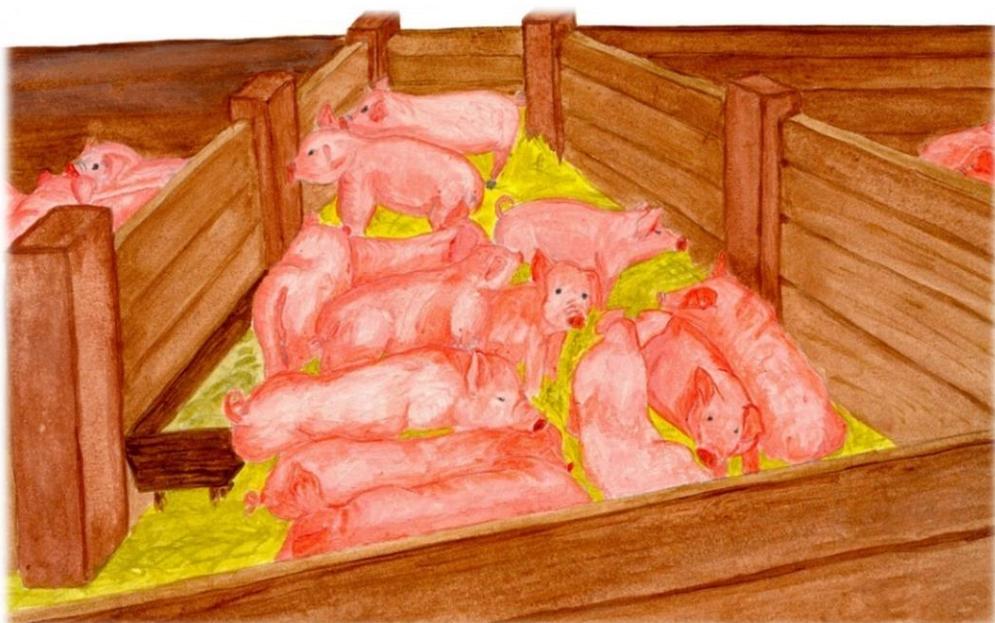
dzīvošanai

bez

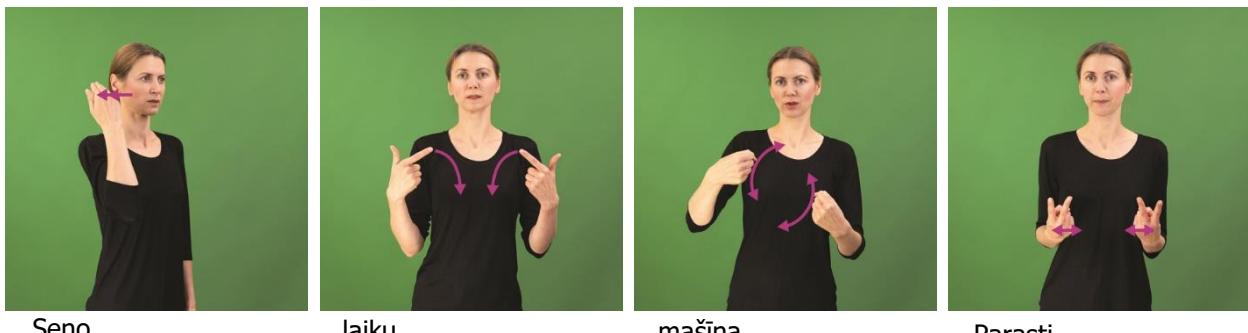
piesiešanas.

Kariete

Seno laiku mašīna.
Parasti karieti velk zirgi.

Seno

laiku

mašīna.

Parasti

karieti

velk

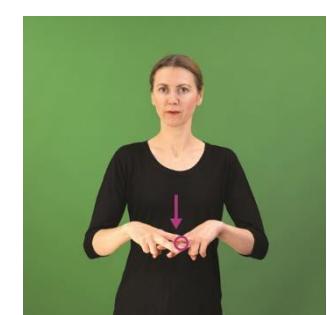
zirgi.

Kājgalis

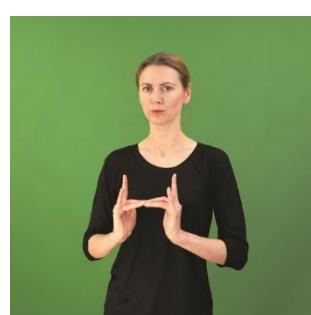
Vieta

Vieta

gultā.

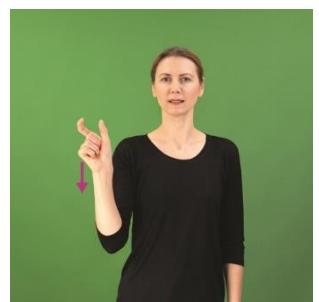
Gultas

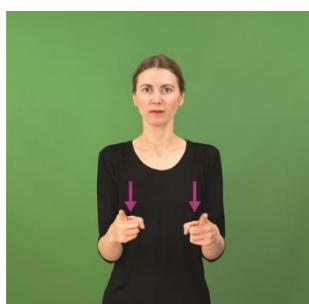
kājgalī

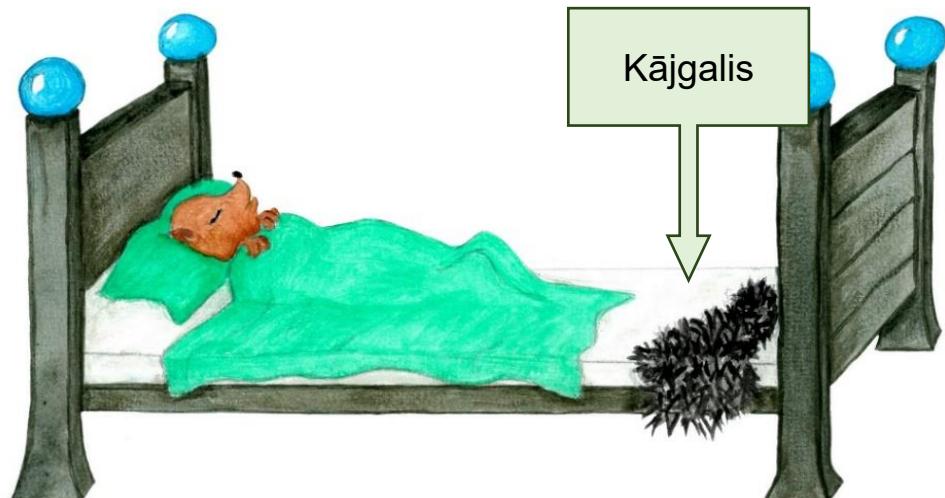
cilvēks

kājas

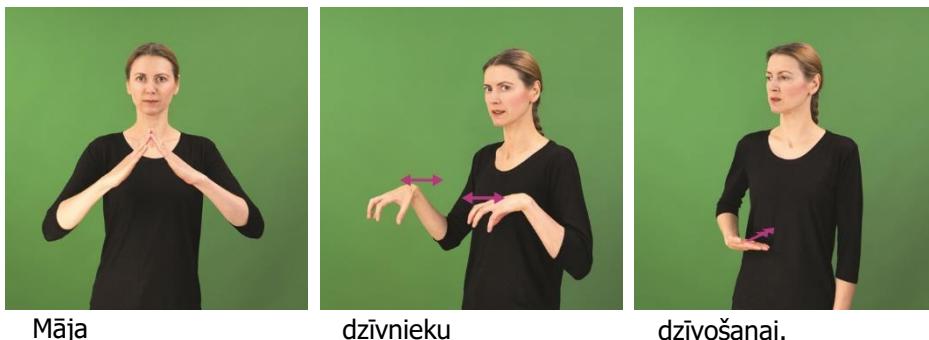
liek.

Kūts

Māja dzīvnieku turēšanai.

Māja

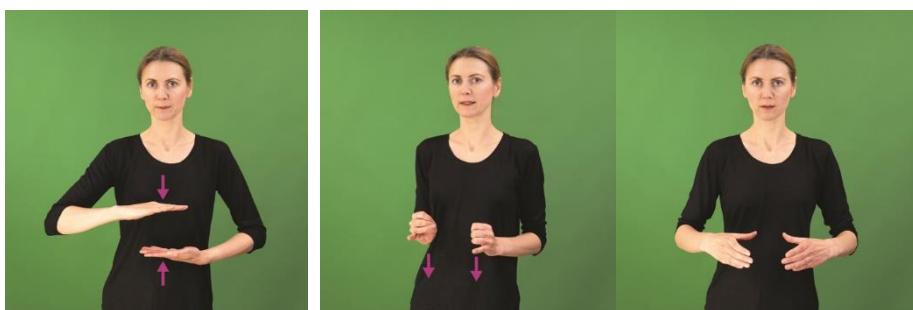
dzīvnieku

dzīvošanai.

Ķeblītis

Mazs un zems soliņš.

Mazs, zems

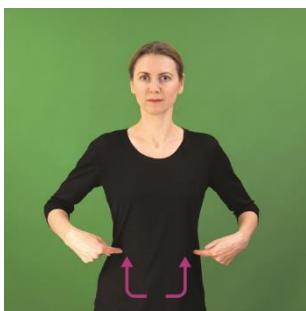
soliņš.

Priekšauts

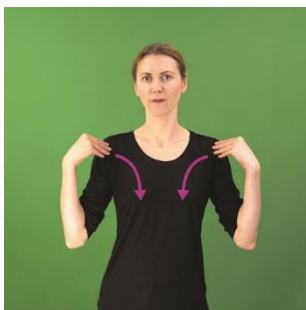
Priekšauts neļauj nosmērēt drēbes.

Priekšauts

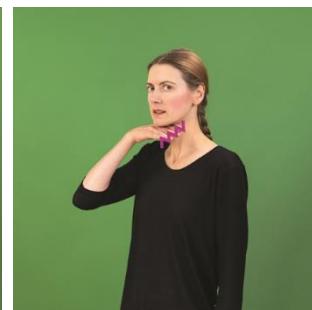
aizsargā,

drēbes

nebūs

netīras.

Tāss

Bērza miza.

Bērza

miza.

Znotes

Meitas vīrs.

Meitas

vīrs.

Pateicības

Pie šīs grāmatas veidošanas strādāja daudz cilvēku.
Ikviens no viņiem ir pelnījis pateicības vārdus.

Vispirms gribu teikt "paldies":

- **Ilonai Liniņai** par pacietību, padomiem un pozitīvismu;
- **Jolantai Znotiņai** par atsaucību un radošo gaisotni fotografēšanās laikā;
- **Vitālijam Vinogradovam** par vairāk nekā 300 vārdu zīmju valodā fotografēšanu un pacietību to apstrādē un bultiņu zīmēšanā;
- **Vinetai Bitei** par rūpīgiem tekstu labojumiem un vārdu saskaņošanu ar fotogrāfijām;
- **Ronaldam Mežalam** par palīdzību grāmatas vāka dizaina veidošanā.

Paldies saku arī:

- Latvijas Neredzīgo bibliotēkas direktorei **Andrai Jākobsonei** par morālo atbalstu projekta gaitā;
- Latvijas Nedzirdīgo savienības viceprezidentam **Ivaram Kalniņam** par iespēju ieskatīties nedzirdīgo pasaulē un palīdzību grāmatas tapšanā.

Grāmatas veidošana bija sarežģīta, bet interesanta.

Mēs visi esam iemācījušies kaut ko jaunu.

Grāmatas veidošanas laikā arī es iemācījos pāris vārdus zīmju valodā.

Novēlu patīkamu lasīšanu un jaunu vārdu apgūšanu!

Gunta Bite,
projekta vadītāja